

Akože ja puojd'em cez ten háj zeľení

$\text{♩}=170$

Turiec

A - ko - že ja puoj - d'em cez

ten háj ze - ľe - ní, všet - ki mat - ki ma -

jú, mo - ja ľe - ží v ze - mi.

2. Ľežia oni, ľežia, nohami do dverí,
[:na ich hrobe rast'ie rozmajrín zeľení.:]

3. A ja ten rozmajrin trhat'i ňebud'em,
[:ja na moju matku ňigdy ňezabudňem.:]

4. Sihot'e, sihot'e, zeľené sihot'e,
[:komuže je horšie ako tej siroťe?:]

5. Sirotu ubijú, sirotu viklajú,
[:šla bi sa žalovať a ňemá sa komu.:]

6. Šla bi sa žalovať ocovi, maťeri,
[:al'e jej už ľežia, oba v čiernej zemi.:]

7. Čierna zem, čierna zem, vidaj mi matku ven,
[:čo sa tej mamičke horko požalujem.:]

8. A ked' sa začala mamičke žalovať,
[:začala aj tá zem pod nami sa pukať.:]